

[Baunsgaard.]

tungtvejende grunde, det er dem, jeg i dag beder den højtærede justitsminister give, og jeg ville være taknemlig, om ministerens svar samtidig kunne give udtryk for hans syn på hensigtsmæssigheden af en fart på 60 km i timen over den i forhold til den meget tætte trafik alt for smalle Lille-Bæltsbro.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Den vejstrækning, der er tale om, kan deles i tre afsnit — det gjorde det ærede medlem også — nemlig vejen gennem Middelfart, vejen mellem Middelfart og broen og selve broen. På vejen gennem Middelfart blev der allerede i 1954 indført hastighedsbegrænsning på 50 km i timen. Efter de oplysninger, politiet har meddelt, har denne ordning virket tilfredsstillende, og der var for mig ingen grund til at indføre ændring i ordningen, da spørgsmålet for nylig blev forelagt på ny. Det blev nøje overvejet, om man skulle have en hastighedsbegrænsning på vejstrækningen nærmest ved Lille-Bæltsbroen. Der er her tale om en bred landevej, der går gennem så godt som ubebygget område uden andre trafikale problemer end en enkelt sidevejs udmunding. Det er derfor klart, at denne strækning falder uden for de strækninger, der er tænkt på ved færdselslovsændringen af 12. april 1957, og jeg ville anse det for betænkeligt at lade hastighedsbegrænsningen omfatte strækningen, idet det efter min opfattelse er uheldigt at fastsætte restriktioner, som for alle og enhver må stå som ubegrundede. Det fører let til, at respekten for de begrundede restriktioner svækkes.

På Lille-Bæltsbroen har der hidtil været fastsat en hastighedsbegrænsning på 30 km i timen, og der var fra alle sider enighed om, at denne grænse var for lav. Ved overvejelserne om, hvor en hastighedsgrænse bør fastsættes, må man tage i betragtning, at der her er tale om en ganske anden situation end den, vi kender fra de bymæssige bebyggelser. På Lille-Bæltsbroen er der ikke tale om sideveje, der er ingen problemer med hensyn til oversigten, og der er så godt som ingen fodgængertrafik. Hastighedsbegrænsningen er her begrundet i, at kørebanen er meget smal, og jeg har navnlig haft for øje, at

cyklister, der kører mod Jylland, og alle knallerter er henvist til kørebanen. På denne baggrund har jeg fundet det rigtigt at fastsætte hastighedsbegrænsning på Lille-Bæltsbroen uden hensyn til, hvilken hastighed der tillades gennem Middelfart, og grænsen er i overensstemmelse med indstillingen fra det tekniske udvalg fastsat til 60 km i timen svarende til den fastsatte hastighedsbegrænsning på Storstrømsbroen.

Baunsgaard: De yderligere restriktioner, der ønskes fra de lokale myndigheder, er netop den fartbegrænsning på 50 km i timen gennemført også for strækningen fra Middelfart til broen. Ministeren siger, at dette for alle og enhver må opfattes som ubegrundet, men deri har ministeren jo ikke ret. De, der bedst kan bedømme forholdene, de lokale myndigheder, ønsker netop denne begrænsning, og det er modsat ministerens min opfattelse, at alle og enhver netop vil finde det rimeligt her at følge de lokale myndigheders ønsker. Jeg beder derfor ministeren overveje, om det alligevel ikke vil være det bedste, alle forhold taget i betragtning, i dette tilfælde at følge de lokale ønsker. Det drejer sig som nævnt kun om en strækning på ca. 1 km, hvor fri fart næppe kan have praktisk fordel. Dertil kommer de nævnte vanskeligheder ved Slengeriksvejs udmunding i hovedvejen. Den højtærede minister siger, at sidevejstrafikken er minimal, men der ligger yderligere 2-3 tankstationer, som gør trafikken meget vanskelig med til- og frakørsel.

Hvad farten over broen angår, forekommer sammenligningen med Storstrømsbroen mig ikke god; dels er der betydelig tættere trafik på Lille-Bæltsbroen, også af cykler og knallerter, dels bør man, og det er efter min mening meget tungt vejende, tage hensyn til den lige forudgående fartbegrænsning på 50 km i timen. Jeg beder den højtærede justitsminister overveje, om ikke dette forhold sammen med hensynet til de lokale myndigheders ønske nødvendiggør en ensartet fartgrænse. Jeg beklager, hvis ministeren fortsat vil negligere advarselne fra de lokale myndigheder, jeg understreger: både politimester og byråd. Enigheden mellem disse myndigheder burde gøre indtryk også på den højtærede justitsminister, og jeg spørger derfor, om ikke i